

Parlamentul României

Senat

Delegat

Secretar General

Nr. L486, B258, L450/15.12.2025

Doamnei

IOANA BRAN-VOINEA

SECRETAR GENERAL INTERIMAR AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Vă transmitem, alăturat, în original, punctele de vedere ale Guvernului referitoare la următoarele inițiative legislative aflate în dezbateră Camerei Deputaților:

- Propunerea legislativă privind completarea Ordonanței de urgență 195/2002 privind circulația pe drumurile publice (B462/2025 – L486/2025);
- Propunerea legislativă pentru modificarea art.108 din Legea învățământului preuniversitar nr.198/2023 (B 258/2025);
- Propunerea legislativă privind repatrierea, garantarea și protejarea rezervelor de aur ale României ca bun strategic inalienabil al națiunii române (B429/2025 – L450/2025).

SECRETAR GENERAL

MARIO-OVIDIU OPREA

II. Observații

1. Potrivit art. 11⁴ din *Ordonanța Guvernului nr. 83/2001*¹, Direcția generală permise de conducere și înmatriculări (DGPCÎ) este organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, care funcționează în subordinea Ministerului Afacerilor Interne și care exercită competențele ce îi sunt date prin lege cu privire la organizarea și coordonarea activității de evidență și eliberare a permiselor de conducere, a certificatelor de înmatriculare și a plăcilor cu numere de înmatriculare.

În calitatea sa de instituție publică, DGPCÎ nu își poate însuși prerogativele unei entități comerciale, neavând ca scop obținerea de profit, ci furnizarea unor servicii publice pentru satisfacerea nevoilor comunității. Taxele percepute în prezent pentru confecționarea numerelor de înmatriculare sunt, prin definiție, taxe administrative, scopul acestora fiind strict reprezentat de acoperirea costurilor privind materialele și a costurilor administrative aferente prestării serviciului public, nu de a genera excedent bugetar.

Propunerea de a organiza licitații pentru atribuirea combinației unice pentru plăcuțele de înmatriculare introduce o paradigmă complet diferită, substituind taxa administrativă cu un preț de piață. Diferența dintre taxa administrativă și prețul de piață propus este una esențială, în sensul că, pe de o parte, taxa este fixă, stabilită conform prevederilor legale în vigoare, nediscriminatorie și care are ca scop acoperirea costurilor, iar, pe de altă parte, prețul este unul variabil, determinat de cerere și ofertă, și are ca scop maximizarea venitului.

Prin urmare, inițiativa legislativă nu reprezintă o simplă modificare a metodei de atribuire a numerelor de înmatriculare, ci o transformare a naturii juridice a serviciului public de înmatriculare a vehiculelor, de la un act administrativ la o tranzacție comercială, o astfel de modificare fiind incompatibilă cu normele care guvernează activitatea DGPCÎ.

De asemenea, un sistem bazat pe licitație contravine în mod direct principiilor generale aplicabile administrației publice, consacrate în Partea I Titlul III din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare*.

¹ privind înființarea, organizarea și funcționarea Direcției generale de pașapoarte, serviciilor publice comunitare de pașapoarte, Direcției generale permise de conducere și înmatriculări și serviciilor publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, cu modificările și completările ulterioare.

În concret, *principiul egalității*, reglementat în cuprinsul art. 7, stabilește faptul că beneficiarii activității autorităților și instituțiilor administrației publice au dreptul de a fi tratați în mod egal, într-o manieră nediscriminatorie, corelativ cu obligația autorităților și instituțiilor administrației publice de a trata în mod egal pe toți beneficiarii, fără discriminare pe criteriile prevăzute de lege. Or, prin condiționarea accesului la un bun public administrat de stat de capacitatea financiară a solicitantului, s-ar putea considera că statul instituie o formă de discriminare pe criterii economice.

Pe de altă parte, încrederea publică în imparțialitatea instituțiilor statului, ca efect al *principiului imparțialității*, din conținutul art. 11, potrivit căruia personalul din administrația publică are obligația de a-și exercita atribuțiile legale, fără subiectivism, indiferent de propriile convingeri sau interese, ar putea fi subminată de astfel de practici.

Totodată, *principiul satisfacerii interesului public*, prevăzut la art. 10, stabilește că autoritățile și instituțiile administrației publice, precum și personalul din cadrul acestora au obligația de a urmări satisfacerea interesului public înaintea celui individual sau de grup. Interesul public național este prioritar față de interesul public local.

În domeniul înmatriculării vehiculelor, interesul public constă în menținerea unui sistem uniform, standardizat și sigur, care să faciliteze identificarea rapidă și corectă a vehiculelor aflate în circulația rutieră, astfel că introducerea unor combinații preferențiale de numere de înmatriculare, între 1 și 5 caractere, poate fi de natură să afecteze inclusiv siguranța în trafic privită din punct de vedere conceptual.

Un alt aspect de menționat este că modelul propus poate conduce la apariția unei piețe secundare dominate de dealeri privați și platforme online care intermediază vânzări și profită de pe urma speculei, acest lucru putând dăuna inclusiv încrederii pe care cetățenii o au în instituțiile statului și în actele pe care acestea le emit.

De asemenea, potrivit prevederilor *Hotărârii Guvernului nr. 787/2003 privind aprobarea înființării pe lângă Ministerul Administrației și Internelor a unor activități finanțate integral din venituri proprii, cu modificările și completările ulterioare*, s-a aprobat înființarea, pe lângă Ministerul Afacerilor Interne, a unei activități finanțate integral din venituri proprii, provenite din încasările obținute din activitatea de confecționare și valorificare a plăcilor cu numere de înmatriculare cu fond reflectorizant, precum și aprovizionarea cu acestea în formă brută.

2. În cuprinsul inițiativei legislative există mai multe formulări care sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate. Lipsa acestor elemente poate atrage, în anumite circumstanțe, neconstituționalitatea textului de lege din perspectiva art. 1 alin. (5) din *Constituție*. Detaliind cele trei cerințe de calitate care rezultă din cuprinsul art. 1 alin. (5) din *Constituție*, Curtea Constituțională a statuat² faptul că „*cerința de claritate a legii vizează caracterul neechivoc al obiectului reglementării, cea de precizie se referă la exercitarea soluției legislative alese și a limbajului folosit, în timp ce previzibilitatea legii privește scopul și consecințele care le antrenează*”. Menționăm, cu titlu exemplificativ, mai multe sintagme din cuprinsul propunerii legislative care reclamă probleme din perspectiva cerințelor care rezultă din cuprinsul art. 1 alin. (5) din *Constituție*: art. 12 alin. (2¹) - sintagma „*formatul standard*”, art. 12 alin. (2²) sintagmele „*activ individualizabil*”, „*drept de utilizare*”.

Referitor la formatul plăcuțelor cu numărul de înmatriculare, art. 12 alin. (2¹) din inițiativa legislativă prevede că „*formatul standard va fi înlocuit cu o combinație alfa numerică unică la nivelul unității administrativ-teritoriale (...) precedată de abrevierea județului*”. Din cuprinsul reglementării, nu este clar care unitate administrativ-teritorială este avută în vedere de textul propus.

Dacă s-ar avea în vedere o combinație numerică unică corespunzătoare fiecărui oraș sau fiecărei comune, apreciem că reglementarea naște riscul existenței unor plăcuțe cu numărul de înmatriculare identic, având în vedere faptul că aceasta ar urma să fie precedată de abrevierea județului. Astfel, apreciem că ar fi fost necesară clarificarea reglementării propuse, în sensul precizării unicității combinației alfanumerice la nivelul județului.

În cuprinsul *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002* este utilizată sintagma „*plăcuțe cu numărul de înmatriculare*”, însă în cuprinsul inițiativei legislative este utilizată sintagma „*plăcuțe de înmatriculare*”.

Potrivit art. 37 alin. (1) din *Legea 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, cu modificările*

² Decizia Curții Constituționale nr. 183/2014 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2 din *Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune*

și completările ulterioare, „în limbajul normativ aceleași noțiuni se exprimă numai prin aceiași termeni”. Astfel, pentru respectarea unității terminologice, considerăm că ar fi fost necesară utilizarea sintagmei prevăzute deja de *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002*, anume „plăcuțe cu numărul de înmatriculare”.

3. Semnalăm că soluția referitoare la atribuirea combinației unice pentru plăcuțele de înmatriculare prin licitație publică este neclară și poate crea dificultăți în aplicare.

Din modalitatea de formulare a articolului 12 alin. (2²) din cuprinsul inițiativei legislative, rezultă faptul că se reglementează două ipoteze distincte: obținerea unui număr de înmatriculare personalizat (pentru prima dată), respectiv cesiunea numărului de înmatriculare personalizat, transmisiune care poate fi realizată independent de înstrăinarea vehiculului. Se creează, astfel, un cadru legislativ prin care anumite numere de înmatriculare pot fi transmise ulterior, altor persoane, pentru a fi utilizate pentru vehicule distincte față de cel pentru care s-a obținut inițial atribuirea numărului respectiv de înmatriculare.

Potrivit art. 6 pct. 16¹ din *Ordonanța de urgență a Guvernului 195/2002*, înmatricularea reprezintă operațiunea administrativă prin care se atestă că un vehicul poate circula pe drumurile publice, iar dovada atestării înmatriculării este certificatul de înmatriculare și numărul de înmatriculare.

Astfel, ca regulă, rezultă că numărul de înmatriculare nu are caracter transmisibil, acesta fiind strâns legat de posibilitatea de a circula pe drumurile publice.

Așadar, apreciem că soluția avută în vedere de inițiativa legislativă excedează scopului urmărit de *Ordonanța de urgență a Guvernului 195/2002* și poate naște dificultăți din prisma securității raporturilor juridice, întrucât creează premisele unei comercializări a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare.

De asemenea, modalitatea în care ar urma să aibă loc cesiunea este neclară, întrucât nu se prevăd elemente referitoare la specificul acestui act juridic care ar avea ca obiect derivat plăcuțe cu numărul de înmatriculare. Astfel, era necesară inserarea de prevederi suplimentare în vederea clarificării regimului juridic al operațiunii reglementate.

Cu privire la soluția de stabilire prin ordin al ministrului afacerilor interne a organizării și desfășurării licitației publice prevăzute la art. 12

alin. (2²) din inițiativa legislativă, apreciem că nu este clar care este cadrul normativ aplicabil acestor licitații, având în vedere faptul că legiuitorul a stabilit, în alte cazuri, la nivel primar, etapele organizării unei licitații publice desfășurate de o instituție a statului (spre exemplu, art. 71-79 din *Legea 98/2016*³).

În măsura în care ordinul avut în vedere de inițiativa legislativă urmărește reglementarea aspectelor de ordin primar, există riscul încălcării *principiului ierarhiei actelor normative*.

4. În privința art. II alin. (2) din cuprinsul inițiativei legislative, subliniem faptul că ordinul avut în vedere nu poate intra în vigoare anterior intrării în vigoare a legii, întrucât nu ar avea bază legală. Termenele avute în vedere de art. II ar fi trebuit corelate, astfel încât ordinul să fie emis ulterior intrării în vigoare a legii.

5. Cu privire la *Expunerea de motive*, precizăm faptul că art. 31 alin. (1) din *Legea 24/2000* prevede faptul „*expunerea de motive trebuie să cuprindă „cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare; principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi; concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice; referirile la documente de politici publice sau la actul normativ pentru a căror implementare este elaborat respectivul proiect. Pentru ordonanțele de urgență vor fi prezentate distinct elementele obiective ale situației extraordinare care impune reglementarea imediată, nefiind suficientă utilizarea procedurii parlamentare de urgență, precum și eventualele consecințe care s-ar produce în lipsa luării măsurilor legislative propuse*”.

Astfel, ar fi fost necesară completarea instrumentului de motivare și prezentare cu justificarea clară a cerințelor care reclamă intervenția normativă, respectiv a măsurilor vizate, în contextul în care *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002* permite obținerea unui număr de înmatriculare preferențial.

În acest sens, ar fi trebuit avute în vedere dispozițiile art. 11¹ din *Ordonanța de urgență a Guvernului*, respectiv art. 24 din *Hotărârea*

³ privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare

Guvernului nr. 1391/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, cu modificările și completările ulterioare (Norme de aplicare ale Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002).

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere obiectul de reglementare, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie-Gavril BOLOJAN
PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului